

CELÂLETTİN ÇEVİK

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.6.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

CELÂLETTİN ÇEVİK (1959 -)

Ankara'da yaşıyor.
Öğretmenlik ve Okul yöneticiliği yapıyor.

Eserleri:

1985 yılında ERGUVAN,
1996-97 yıllarında SONDUVAR
Aylık Edebiyat dergilerini arkadaşlarıyla birlikte yayımladı.

*Terennüm

Gökyüzü mavi, ağaç yeşilken
Gülüşün varken dudaklarında
Elimde elin olduğunda
Gün güne benzeyecek
Gecemi aydınlatsa gözlerin

Adını terennüm ederken tespahim
İçimi ısıtan sohbetin başlasa
Soframda bir dilim ekmeğın olsa
Gün güne benzeyecek
Gecemi aydınlatsa gözlerin

Gece uzun, odam karanlıkken
Ilık nefesin değse yüzüme
Okşasan saçlarımı bassan göğsüne
Gün güne benzeyecek
Gecemi aydınlatsa gözlerin

Rüzgâr olup savrulsa sesim
Güneş olup kavrulsa yüreğim
Kanımdan bir çiçek açsa tenin
Gün güne benzeyecek
Gecemi aydınlatsa gözlerin

01/06/2009

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ağıtlı Türküler

Geceler upuzun
Mevsimler çabuk geçiyor
Beni böyle bırakma
Yağmur ıslağı ellerim üşüyor

Işıksız odalar kara gözlerine eş
Ne yana dönsem hüzün
Yatağımda sıcaklığın, kokun yok
Sensiz yalnızlığım büyüyor

Uykusuz düşler görüyorum
Güle benziyor tebessümün
Aklım olmaz derken
Yüreğim umuda düşüyor

Sararıp solan sonbahara
Yediveren gül sunan benim
Vuslat rüyası gören son körüm
Hüzün yüreğimin haline gülüyor

CELÂLETTİN ÇEVİK

Anlar mısın?

Desem ki
Yaralıyım korkuyorum
Hatıralarda hep bir yanıma acıyor
Sevgi söyleyenlerin ihanetindeyim
Yaş tutmuyor gözüm

Desem ki
Gündüzler kör, geceler sağırmış
Çıkamaz sokaklarda kayboldum
Duyulmadı feryadım
Ses tutmuyor dilim

Desem ki,
Umutsuz çaresizdim
Vaatlerle tükendi ömrüm
Hüzünle ağardı saçım
Tebessüm tutmuyor yüzüm

Desem ki
Yorgunum yalnızım
Kolum kanadım kırık
Uykusuz geceleri bekliyorum
Düş tutmuyor yatağım

Desem ki
Ey sevgili; sözün söz müdür
Gitmesi olmayan gelmelere
Söz mü, vedasız muhabbete
Yol tutmuyor ayağım

Kasım 2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Arz-ı Hâl

Tehditkâr bakışların tetikler
Çılgın kâlp atışlarımı
Ö yüzden, yanaklarım al pembe
Ö yüzden, dilim damağım kurumuş
Akla ziyândır vaatlerin

'Zor, oyun bozar
Gece, kir aklar'

Gözlerin, yeşiller maviler denizi
Gözlerin, gecenin süsü, arzular bahçesi
Ay sana doğar, yıldızlar seni fısıldaşır
Yakamozlar yakışır tenine

'Geçitler daralır, uçurumlar büyür
Gözlerinin gel dediği yer gönlümdür'

Birazdan, ufukları bulutlar basar
Birazdan, hüznün eşkıyaları yol keser
Hangi bent durdurur, bu taşkınları
Aklım, sabır kamçılar habire
Yol, yolcuyla güzel

'Hangi saatin son "çın" sesidir
Başladı- bitti, sevdâ bir masal'

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk Bahardır

Kim, nasıl ve neden sorulmaz
Ne, nerede, ne zaman belli olmaz
Ya hep yanında olduğunu fark edersin
Ya da ansızın çıkıverir karşına

Her gün yeni bir koku yeni bir çiçek
Buluşmalar bahardır

Akıl kelimeleri çıplaktır, dil boşa tüketir
Ne göz, ne kulak, ne ten bilir sevdayı
Ateşin yükseldiği yere pervane olur,
Susmayı öğrenir kalpleriyle konuşanlar

Her gün deli bir umut, deli bir özleyiş
Kavuşmalar bahardır

Erguvan ve badem çiçekleri seyreder
El ele tutuşmuş, gözleriyle sevişenleri
Arada bir dudaklara süs "Canım" deyişler
Güneşin kızılığı mahcup pembelere karışır

Her gün yeni bir soru, yeni bir cevap
Başlangıçlar bahardır

21/04/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk Değil De Ne?

Uykuyu yitirmişsen geceleri
Türküleri yarım yarım söylüyorsan
Aşk değil de ne
Aklına her estiğinde beni aratman

Çimene uzanıp, toprakla kavga ediyorsan
Gülü koklarken, dikeniyile küssen
Aşk değil de ne
Kanayan elini bana uzatman

Yağmurda ıslanmayı sevip, güneşi özlüyorsan
Kar yağarken, çiçekleri görüyorsan
Aşk değil de ne
Üşümüş ellerini koynunda ısıtman

Gökte yıldız kayar tuttuğun dilek belli
Papatya fallarında gülümsemenin nedeni
Aşk değil de ne
Bir kez merhaba dediğime bile beni sorman

Bekliyorsa, gözün yolcu, kulağın ses,
Dinmiyorsa heyecan, bitmiyorsa heves
Aşk değil de ne
Işığı kapatıp düşlerde yanımda olman

12/02/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk Deyince, Ürkek Bir Kuş Yüreğim

Şimdi anladım
Aşk deyince yüreğimin neden titrediğini
Gün; inadına mavi, inadına güneş oluyor
Sokaklarda yalnız yürümek sıkıcı,
Pencerelerde gelmeyi beklemek zor

Şimdi anladım
Aşk deyince yüreğimin neden titrediğini
Gece; en koyu, en uzun karanlığı giyiniyor
Kahırlansam dökülecek yıldızları
Biraz sıcak, biraz sarhoş, şarkılar bitmiyor

Şimdi anladım
Aşk deyince yüreğimin neden titrediğini
Kocaman bir boşluk oluyor kalabalık ortasında
Sarmaş dolaş sevgililere takılıp kalıyor gözlerim
Ellerim ceplerime, yüreğim kafesine sığmıyor

Şimdi anladım
Aşk deyince yüreğimin neden titrediğini
Gözlerim firari gökkuşaklarından dertli
Fikrim dilsiz sebepler işgalinden sızılı
Üstelik hüzne esir düşme korkusunda umudum

Celalettin Çevik
06/07/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk Seninle Güzel

Söz verdim
Çaymayacağım sevmekten
İstersen vazgeç gözlerini kaçırmaktan
Yorulursun

Akla kara, geceyle gündüz değil dünya
Aç gözlerini kocaman
Işıklarla renklerle başlar hayat
Türkülerime ses ol
Ne bin yıllık çınarsın
Ne ömrü üç günlük kelebek

Söz verdim
Çaymayacağım sevmekten
İstersen vazgeç duymuyorum demekten
Kaybolursun

Ben kâf dağı masalları bilirim
Gözleri ışık, dudağı tebessüm kızlar
Rüyalara mutluluk taşırlar
Seninse dilinde mahkûm ağıtları
Ferhat'le Şirin, Leyla'yla Mecnun
Yitik ülkelerin sevda yoksulları

Söz verdim
Çaymayacağım sevmekten
İstersen vazgeç geri adımlar atmaktan
Düşersin

Bir düşün gibi başlamıştı sevdan
"Aşkım" deyince kuşlar susardı
Tebessüm gülleri büyüdü dudaklarında
Kara gözlerinde mutluluk ışıldardı
Zaman bir yelkovan kuşuydu
Vuslat isteyince terim sen kokardı

Söz verdim
Çaymayacağım sevmekten
İstersen vazgeç hüznle dostluktan
Kahrolursun

Dar vakitlere mutluluk sığarsa
Tedirginliğin ardından ayrılık gelir
Uykusuz bırakır beni sevgi, seni şefkat
Sonra resmin süsler geceyi çağrılarla
Elim kolum bağlı sancılarım başlar
Deliliğin kâr etmez bilsen hâlimi

Söz verdim
Çaymayacağım sevmekten
İstersen vazgeç "sus" demekten
Umutsuzsun

Aklımda yüreğimde sevdalı sana
Ne el ne hüzün korkutur gözümü
Sabrımsa sınıandıkça büyür
Bilmelerin kâr etmez yoksan
Hava kadar su kadar lazımsın,
Anamın ak sütü gibi helâlsin bana

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk Sondan Başa Yaşanırken Zulümdür

Ben hüznü nedir bilmezdim
Gecelerim aşk sarhoşuydu önce
Sevda yaşanacak en güzeldi
Yüreğimi sana açmadan önce

“Unut beni unut” diyorsun hep
Hangi örtüye sarılısam sıcaklığı sen
Tenim yanıyorken, aklım ne söyler
Karanlık gözlerini, rüzgâr kokunu taşıyor

Zamansız güneş, bitmeyen gece sensizlik
Çaresizliğimi kabul ettim. Çaresizim
Hangi gülün açtığına şahit gözlerim
Vuslatı olmayan hayat, uzadıkça kahr

Değer mi umut rüyası olmayan düşü görmeye
Değer mi sana gitmeyen yolu yürümeye
Terazilerde tarttığım yaşamak
Ölçüp biçtiğim kefen

“Unut beni unut” diyorsun hep
Gün ışığını, çiçek rengini senden alırken mi?
Mecnun’un kaybolduğu çölde mi?
Ferhat’ın deldiği dağda mı?

Şimdi kederdeyim, sevgi dilencisiyim
Vardığım tek kapı sensin, eli boş dönüyorum
Neye yarar Lokmanın kaybettiği ab-ı hayat
Bulsam acıyı katlar bu umutsuz zulüm

Bütün sırlarımı biliyorsun
Bütün taşkınlıklarımı gördün
Mabetlerde ayrılmış yerim yok
Senin bana açılan kapın yok

Ben yalnızlık nedir bilmezdim
Hüznü aşka katmadan önce
Sabrı tespihlerle çekmezdim
Pervane gibi ateşte yanmadan önce

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşk, En Çok Yalnızlıktır

Akşamdı
Yağmur yağıyordu saçlarınıza
Karanlığa gizleniyordunuz
Yalnızdınız

Gün mü rüyalarınızı çaldı
Gök mü bulutların yerine gözlerinizi koydu
Mevsim hicran diye size mi döndü
Kurumuş güller dökülüyor avuçlarınızdan

Konuşsanız yüreğiniz çıkacak dilinizden
Ateşe düşen bir pervane çılgığı yani
Yalancı baharda güneşiniz miydi sevgi
Ten yanıklarınız kanayacak yeniden

Gülseniz eski hatıralar canlanacak
Solmuş fotoğraflardan dün sızacak
Denizin mavisini, kuşların sesi
Elinizi tutan elin sıcak kokusu

Ağlasanız sel basacak yüzünüzü
Masumca intiharıdır gözlerinizin
Hıçkırıklarınızsa aşk kelimeleriniz
Pişmanlığa inanmaz yüreğiniz

Vedalar mı umutlarınız kararttı
İhanetler mi sevinçlerinizi yok etti
Dert gizlenmez sevda iken faili
İsminizi duysanız titrer elleriniz

Yalnızdınız
Karanlığa gizleniyordunuz
Yağmur yağıyordu saçlarınıza
Akşamdı

20/02/2009

CELÂLETTİN ÇEVİK

Aşkım ya

Sen söyleyince her şey güzel
Taş desen, çiçeğe benzer
Gül desen kokudan başım döner
Su gibi gelir sesin "Aşkım ya"

Sen söyleyince her şey güzel
Öfkenle alevlenir gözlerin
Su olsam yanmaya razıyım
Sonra serin bir rüzgâr sesin "Aşkım ya"

Sen söyleyince her şey güzel
Yalanlar gerçek, yanılgılar doğru
Aldatan veya aldanan sorgusunda
Unutturur her şeyi sesin "Aşkım ya"

Sen söyleyince her şey güzel
Bazen çocuğum, şekerle, oyuncakla kanmış
Bazen, seni gören her göze öfkem kaymış
Kıskançlığıma, öfkeme engel sesin "Aşkım ya"

Sen söyleyince her şey güzel
Uzadıkça uzar senli benli aşk sohbetimiz
Sonra şafak kuşları devralır nöbeti izinle
Huzura kapatırım gözlerimi, kulağımda sesin "Aşkım ya"

Sen söyleyince her şey güzel
Göz göze gelmeler, ten tene dokunmalar
Sonrası duymaktan usanılmaz aynı nakarat
"Aşkım ya, Aşkım ya, Aşkım ya"

CELÂLETTİN ÇEVİK

ATLAR (Düş Kurmak Özgür Yaşamaktır)

Filiz'e

Düş kurmak özgür yaşamaktır
Yüreğimin içinde aç gözlerini
Çiçekler topla, kuşlar dinle
Pınar ol kayna, nehir ol ak,
Bu düş senin, Atlar sev şimdi

Şimdi sen atlar seversin
Yaylaları dolduran heyheylelerinle
Kısrak ve Aygır rüzgârıdır esen
Dorusundan, Karasından, Alından

Şimdi sen atlar seversin
Taylarını çayırlarda koşturan
Toynakları çiçek tozlarına bulanmış
Yelelerine özgürlük yapışmış

Şimdi sen atlar seversin
Yağmur, kar ve fırtına dağlarında
Karanlık gecelerde kovuklara sokulmuş
Taze süt emen taylarını okşayan

Şimdi sen atlar seversin
Geceleri pınar başlarında yıldızlarla oynayan
Taşkın nehirlerde, gizli yaylalarda dolaşan
Rahvandan dörtnala, tırıstan şaha kalkan

Şimdi sen atlar seversin
Bozkırın ya da dağın büyüklüğünce umarsız
Gemi, dizgini, kırbaç sesini unutmuş,
Bulutlara, kuşlara yoldaş aheste yılmıklar

Şimdi sen atlar seversin
Toprağa değmeyen Küheylanlar üzerinde
Uzak ülkeler, gizli bahçeler görürsün,
Alaca bir şahinsindir vuslatın peşinde

Şimdi sen atlar seversin
İslikla çağrılan, şekerle beslenen
Toy oğlanları, yeni yetme kızları bilen
Sevdayı sevgiliye taşıyan atlar.

Düş kurmak özgür yaşamaktır
Uyanırsın tebessüm kalır yüzünde
Gözlerin bahar gibidir
Uyanırsın mutluluk titrer sesinde
Sarhoş edersin "Sevgilim" sözüyle

09/06/2008
Celalettin Çevik

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ayrılığa Sebep mi Yok

.....'yalancı yârime'

Öfke
Sus artık
İnciten sevgi değil
İnciten sevgili

Kâbus karanlıkla geldi
Uyku karanlıkla gitti
Sevgili karanlıkla yitti
Karanlık zor şeymiş meğer

Öfke
Sus artık
Terkeden sevgi değil
Terkeden sevgili

Sevgimi bilmez geldi
Sevdiğimi bilmez gitti
Sevgi bilmez yitti
Bilmek kâr şeymiş meğer

Öfke
Sus artık
Ölüm sevgi değil
Ölüm sevgili

Ölüm yalnız geldi
Sevgili yalnız gitti
Seven yalnız yitti
Yalnızlık kor şeymiş meğer

Öfke
Sus artık
Ağlayan sevgi değil
Ağlayan sevgili

Hüzün utanmakla geldi
Yalancı utanmakla gitti
Yürek utanmakla yitti
Utanmak her şeymiş meğer

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ayrılık

Madem ki gidiyorsun
Sil artık göz yaşını
Aynaların karşısına çirkin çıkma
Mendilim sende kalsın

Madem ki gidiyorsun
Resimleri al, anıları bırak
Her eşyaya sinmiş kokuna ortak
Hüzzam şarkılar bende kalsın

Madem ki gidiyorsun
Gözlerini kaçırma sokaklarda
Hal hatır sormasan da
Tebessüm dudaklarında olsun

Madem ki gidiyorsun
Kötü arkadaşlardan uzak dur
Sigarayı azalt, içkiyi bırak
Sırlarım şiirlere saklansın

Madem ki gidiyorsun
Hem de baharın ortasında
Yüreğini güneşe ser
Kırgınlığını bulutlar alsın

Madem ki gidiyorsun
Öksüz, yetim olduğumu unutma
Arada bir çocuk gönder
Yalnızlığımı paylaşsın

13/03/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ayrılık Hediyesi

....."Yalancı Yârime Vedâ"

Gözün gözüme değerdi
Kuş olup uçardım
Yükseklerden başım dönerdi
Gözlerinin ışığı sönsün nasıl derim

Sen varken ben arıydım
Gül düşlerdim sen balıydın
Her uykuda sen vardın
Uykuların kabus dolsun nasıl derim

Dilim ne söylese sevdaydı
Aklım, yüreğimin yolundaydı
Mecnun için Leyla veyvelaydı
Gündüzün geceye dönsün nasıl derim

Baharda çiçeğim, ağustosta güneşimdin
Her mevsim içimi ısıtan ateşimdin
Bu ağıtlı türküleri sen öğrettin
Yalnızlık yüreğinde kor olsun nasıl derim

Yüzünden tebessüm düşsün
Saçını aklar bürüsün
Şesini duyan kuşlar ürksün
Ölmeden öldüğünü görsem nasıl derim

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ayrılık Sevdadan Zaman Çalar

Tohumun topraktan kaçtığını mı gördün
Ağacın çiçek açmaktan geçtiğini mi gördün
Güneşin doğmadığını, ayın ışımadığını mı gördün
Yüreğinin, teninin benden kaçması neye yarar

Neye yarar düşlerde tebessümünün içimi ısıtması
Dokunuşlarının bedenimi bulut bulut dağıtması
Taşkın nehirler gibi selimi sana salıvermem
Yüreğinde duruyorken adım, dilinin unutmaması neye yarar

Her gece haberin ulaşır, bazen göz bazen ten ıslağı
Gün gün şaşkınlığım artar, hüzne ve umuda karşı
Akıl ve yürek kavgasından kim kârlı çıkar belli olmaz
Mermerleri bile eritir sabır, kahırlanması neye yarar

Yalnızlığın bütün suçu benim desem, sevgi çirkinleşir
Sonunda ölüm varken, ayrılık sevdadan zaman çalar
Korkuları unutup vuslat çağrısına uyabilmek güzel
Cehennem yada cennet, umutlanması neye yarar

(İsyân Günleri -2)

CELÂLETTİN ÇEVİK

Bahar

(Bizim Bahar, Kızım Bahar...)

Kırkı çıkmış baharın
Yani, gül kokusu sarmış evi
Geriye sabretmek kalmış
İpek tezgahına diz çökmek
İplik iplik dokumak seni

Kumrular anlatır masalını
Bu bahar hâlinin sebebi sevgi
Yitirme peşinden geldiğin izi
Tohum, fidan olur, gül açar
Bahar, umutta kalma mevsimi

Gece, düşlerin bahar bahçesi
Gündüz, gülüşlerin gül olsun
Dağ gölleri yolunu gözlesin
Doruklara gelin çiçekleri döşesin
Ilık rüzgarlar tarasın saçlarını

Baharsın ya bülbül ol sevdiğine
Baharsın ya gülle süslen isterim
Dost eli tutsun uzattığın eli
Kem gözler, fesat diller kurusun
Sevgiye yağsın yağmurların

Kırkı çıkmış baharın
Yani, gül kokusu sarmış evi
Geriye sabretmek kalmış
İpek tezgahına diz çökmek
İplik iplik dokumak seni

CELÂLETTİN ÇEVİK

Bahar Gelmeli

Şimdi bahar gelmeli
Alıp yüreğimi uçmalıyım
Torosların koyaklarına, Ilgazın çiçeklerine
Dudaklarımda dilinin ıslaklığı olmalı
Tenimde teninin sıcaklığı
Biraz sarhoş olmalıyım
Yüreğinin fısıltısında

Şimdi bahar gelmeli
Çimenlere uzanıp, gökyüzünü seyretmeliyim
Her sözünü kuşlar şarkıya çevirmeli
Hülyalara dalmalıyım
Şu badem, bu papatya, öteki menekşe
Saçlarına ne güzel yakışır
Çiçekten çiçeğe koşmalıyım

Şimdi bahar gelmeli
Bir pınarda avuçlarınla su içmeliyim
Azığımı bölüşmeliyim seninle
Sevincimi büyütmeli tebessümün
Hafiften bir rüzgâr esmeli
Ansızın bir yağmur yağmalı
Mutluluğumu görmeli gözlerin

Şimdi bahar gelmeli
Sevgiyi anlatmalıyım sana
Zümrüdü Anka'nın yüreğim olduğunu
Umutlarımı, hayallerimi söylemeliyim
Deniz rüyası gören nehirler gibi
Adın adımla bir anılmalı
Şimdi bahar gelmeli

26/01/2009

CELÂLETTİN ÇEVİK

Bekle de Gör

Yağmur çok sonra gelecek
Kenger çiçekleri bilir
Bozkırın her hâlini
Bekle de gör...

Dağ başlarına vurur
Düşlere girer
Şehrin ışıkları pul pul
Pervanelerin
Ateşte yanmak mıdır yazısı

Bir şehir
Derkenar ettiklerim
Evler ve insanlar
Bir sokak
İki çerçeve
İçerdekiler ve dışardakiler
Yarın sancılı
Bekle de gör...

Yağmur çok sonra gelecek
Deli taylar bile bilir
Bozkırın ısırgan otlarını
Bekle de gör...

Kara çarşafı sarıp bizi
Düşler ülkesine
Korkulara götürür
Yalnızlığın soluğu ensemizde
Ölüm nedir ki

Bir ip
Yağlı kendir otu
Bir ip
Gündoğumlarında
Ucunda yalnızlığım
Toprak aç bir ana
Doyurur açlığını
Bekle de gör

CELÂLETTİN ÇEVİK

Bekliyorken

Az önce gökte bir güneş vardı
Altından göçmen kuşlar geçti
Sevda mevsimi bahar geliyor
Ağaçların rengi değişti

Gün erken başlayıp geç bitiyor
Belki bugün görüşürüz diyorum
Ya tesadüf ya da bir sebep bulup
Sonra heyecan, sonra yürek sıkıntıları

Arar mı? Arasam mı? Gitsem mi? Gelir mi?
Her ses, her sokaktan geçen sen oluyor
Tam söze başlayacakken hayal kırıklığı
Bahara sevdaya aykırı mutsuzluk

Az önce kavuşmaya umut vardı
Arsız hüznün yine kıskandı bizi
Yüreğinden sitem mi geçiyor
Bulutlar gözlerin gibi

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ben'de Seni...

Sus.
Sus. Sus...
Sevgi ile kanatma yüreğimi
Her hâtırada
Bir orman kadar uğultulu

Aynalar unuttu, mahzun hâlimi
Şimdi hüznün karanlıklar ülkesi
Kaygısız giriyorum tüm düşlere
Geceler ılık ve pembe
Okşayan bir bulut
Yalnızlığını düşürme fikrime
Sessizliğime
Sus...

Sus
Kimiz biz
Gün gibi âşikâr
Bir murâda yetmez ömrümüz
Adımız verilmez yeni çocuklara

Uzadıkça uzayacak ayrılık
Dudaklarında gittikçe acı
Efkârlı, sitemli her söz
Sancılar sarmasın yüreğim
Sus...
Sus...
Ben de seni...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Benim Adım Hüzün

Ne Güneşin ışığı tükenir
Ne Gökyüzünün mavisi solar
Zehirli bir yılanlardır vesvese
Ne zaman ki akıl yiter,
Ne zaman ki yürek sevdadan şaşar
Azaba davettir serzenişler

Telaşlanır sabrı örten karanlık
Zaman akrep hızında saldırır
Düşlerin kâbus olduğu andır
Kan ve anason kokuludur duraklar
Amansız sancılarla başlar doğum
Canhıraş feryatlara uyanır zebaniler
Taze günahlar selidir başlayan

Benim adım hüzün
Zulmün kapısını ben açarım
Beşikteki bebesini unuttur ana
Ökseler soldurur gonca gülleri
Musallada sıra kavgaları başlar

Ne zaman ki umut yolunu şaşar
Bulutlar kızıl topraklara bulanır
Yağmurun bereketi bitince
Tohumda kurur çiçek
Sevginin adı küfürdür artık
Neyzenler hüzzam şarkılar üfler
Semazenler eteklerini inkâra savurur

Peş peşe tetiklenir intiharlar
Sesi kesilir kuşların şafakta
Taze gelinler kanlı mendilleriyle
Cinnet sofralarına şerbet taşır
Benim tebessüm eden yüzümdür
Divanelerin başındaki Baykuşlar

Benim adım Hüzün
Hırçınlığımı dağlar denizler bilir
Uçsuz çöllerin korkusuyum ben
Düşümü görmüş hayatlar son bulur
Asırlık çınarlar kurur nefesimden

Karanlık boşluklarda kaybolur Akıl
Verilmiş sözler, yeminler unutulur
Yankı vadilerine esir düşer yürek
Sevda eşkiya talanına uğrar
Acının bedeli acı, öfkenin bedeli kandır
Yediveren gül, dikenlerini bilir
Gelin çiçekleri solar, yaprak yaprak
Gülümser kervan kıran yıldızım
Masumlar artık günahkârdır

Benim adım hüzün
Viran olmuş sarayların sahibi
Boş mabetlerin kilidi benim
Koşun ey aklı, gönlü karışıklar
Gizli sırları gösteren aynayım ben

15-20 Nisan 2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Bizi Yaşamak Zor

Kimbilir... hangi gece seninle
Yaşamaya alıştık
Kirli akşamların peşinde
Bir şehrin düşünde
Umuda sarıldık..

Kimbilir... hangi gece
Yalnızlığı paylaştık
Ay ışığı oldun,
Kanayan yarama
Sulara düşürdün hâlimi

Oysa bu çocuk
Elleri ellerimde olsun istiyor
Sıcak nefesini üfleyip yüzüme
Korktuğu karanlıkta, beni bekliyor

Oysa bu çocuk
Yeni dillenmiş
Nasılsa? öğrenmiş sevmeyi
Dudaklarımdan masal okuyor...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Böyle Mutluysam

Böyle mutluysam
Yani yarım bakışlarınla
Gözlerin dikili kalsa üzerime
Yani sevgi söyler gibi
Bir düşün halim ne olur
Uçurum gözlüm
Bir tüy kadar hafif yüreğim
Bırakıverdim kendimi sana

Böyle mutluysam
Yani yalnızlık urbasını giyip sırtıma
Yalınayak kuş izi, gül kokusu peşinde
Yani aşk dilencisi mutluluk avcısı gibi
Bir düşün halim ne olur
Sevgi dillim
Şevda bahçelerine ulaşıya yolum
Öksüz çocuklar gibiyim sana

Böyle mutluysam
Yani bildik sancılarım dinmiş
Uyku sarhoşu gözlerim kapanmış
Yani senin rüyanı görür gibi
Bir düşün halim ne olur
Rüzgar saçlım
Yaşadığım her mevsimde olsan
Fal bakmaya papatya gibiyim sana

Böyle Mutluysam
Yani dualarım kabul olmuş
Günü geceyi birlikte yaşamışız
Yani hüznün çekmekten bağışlanmışım gibi
Bir düşün halim ne olur
Güzeller güzelim
Umuda saydığın gün sona ermiş
Halayın başında yer tutmuşum sana

CELÂLETTİN ÇEVİK

Çapkın

. Filiz'e

Baharda esen rüzgârsın
Çiçek çiçek savrulansın
Gözlerinden yıldız kaysın
Seviyorum seni çapkın

Düşlerimde seni görsem
Gülüşünle uçup gitsem
Kaf dağının ardı sensen
Seviyorum seni çapkın

Bir dilekle çıkıp gelsen
Ellerimden tutup öpsen
Seviyorum seni desen
Seviyorum seni çapkın

Kavuşmak hep aşk düşüdür
Sabır telaş tek işidir
Beklenen yar öpüşüdür
Seviyorum seni çapkın

Aşk olunca çok mutluyum
Esen rüzgâr akan suyum
Ben senden çok umutluyum
Seviyorum seni çapkın

Celalettin Çevik
04/11/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Çaresiz miyim

Kim seni sevdiğimi öğrense, hüznüm çoğalıyor
Omuzlarıma yük, yüreğime sancı çöküyor
Bencillik kapılarımı çoktan kapatmıştım
Oysa senin benle savaşın bitmek bilmiyor

Kara gözlerin geceyi saklıyor gündüzlerde
Yalnızlığına yalancılar kardeş oluyor
En dost gülüş, en sıcak el hainlerindir halbuki
Çaresizliğim büyüdükçe yüzüm gülmüyor.

Sarhoş sofralarına meze oluyor adın
Kilitli kapılar ardında tutmalıyım yüreğimi
Bildiğim şeyleri duymak daha çok can yakıyor
Ah ölsem, ölebilsen diyorum, olmuyor olmuyor

(Ağıtlı Türküler - 4)

CELÂLETTİN ÇEVİK

Çöz Attığın Düğümleri

Şararıp solmuyor papatya
Önce rüzgâr, sonra yağmur
Yâr kokusu, yâr sesi
Umudu diri tutuyor
Uzadıkça uzuyor bahar

Sevgiliden ayrılmışım
Boğazımda kırk düğüm hıçkırık
Kadehimin süsü dudak izin
Kadehimin mezesi şiir
Kadehimin türküsü zûlüm

Gök bir bulut bir güneş
Bahçeler inadına gül, bülbül
Her yer buruk iğde kokulu
Bu nasıl bahar, bir sen yoksun
Acımasız, kalles hatıralar

Ah o büyülü rüyaları tekrar görsem
Ah o masal günleri tekrar yaşasam
Uyusam koynunda hiç uyanmasam
Hangi çılgınlık eksik sevdana
Döner misin kanımla dünyayı boyasam

Bu ayrılık, ağır geliyor yüreğime
Sözlerinin zehrine can kurban
Yeter vuslatsız, rüyasız gece
Çöz attığın düğümleri
Bitsin artık bu deli sevdan

Şararıp solmuyor papatya
Önce rüzgâr, sonra yağmur
Yar kokusu, yar sesi
Umudu diri tutuyor
Uzadıkça uzuyor bahar

Celalettin Çevik
18/06/2007

CELÂLETTİN ÇEVİK

Deli Gece/ler

...../Selvi Boylum Al Yazmalım/

Ben biraz kuşmuşum
Bir deli'nin kanatlarıyla uçmuşum
Aşk beni gül dalında ağırla
Ben biraz coşmuşum
Mutluymuşum
Mutsuzmuşum
Hep kıskanmış durmuşum
Yar beni biraz koynunda oyla

Leyla olmak kolay
Mecnun olmak kolay
Bir çöl bir vaha yeter
Bir de masalını kendi yazanlar var
Sevdaları yasak
Yasakları dudak mührü
Ateşe kendini atanlar var

Ferhat olmak kolay
Şirin olmak kolay
Bir dağ bir kazma yeter
Kendi gece, sevdalısı deli
Kulağında yâr sesi
Cehennem gibi hasreti
Baskasının koynunda yatanlar var.

Ben biraz kuşmuşum
Bir deli'nin kanatlarıyla uçmuşum
Hüzün benden uzak dur
Umut sıkıca sarıl boynuma
Güzelmışim
Çirkinmişim
Şöz kimin umurunda
Ateşe hasretim yâr koynunda

Aralık 2005

CELÂLETTİN ÇEVİK

Delisin Sen

Gül hangi bahçede açsa güldür
Dalında divane bir bülbül
Bakmıyorsan yıldızlarla süslenen geceye
Delisin sen

Dudaklarında içimi ısıtan sözler
Gizli tebessümler, çiçek çiçek gözler
Bende hüznün sarısı sabır büyüten
Delisin sen

Aşk umut, aşk sevinç
Hüznün toprakta tohum kalmak
Yapraksız ağaçta filiz gören
Delisin sen

Bulut buluttur aşığın yüreği
Aklı ya yağmur ya kar tanesi
Gizleniyorsan bir duldaya
Delisin sen

Karışır bazen gerçekle düşler
Dost görünümün uzanan eller gülüşler
Sığınacak bir aşık değilse geceler
Delisin sen

Bahçende güller kokladım
Pınarlarında şaraplar içtim
Bilmiyorsan sensizken hiçim
Delisin sen

Gözyaşı sevincin can kardeşi
Korku sevginin öteki yüzü
Duymuyorsan her gece sevda masalları
Delisin sen

Ilık nefesi sevda kokulu bahar
Papatya güzeli sevinçler sunar
Yoksan ten sıcaklı gecede
Delisin sen

Sevgi yolunu çetin kayalar kapatmış
Tatlı rüyalarını hortlaklar basıyor
Yasaksa geceyi sevda türküleriyle karşılayan
Delisin sen

CELÂLETTİN ÇEVİK

Deliyim Ben

Gülün kokusunu unutmuşum
Dikenin acısı parmaklarımda
Gece yâri hatırlatıyor
Deliyim ben

Gönlüm uykudan eder
Aklım yollara düşürür
Sözüm aşık incitir
Deliyim ben

Gözyaşım kurumaz
Yüreğimin sancısı dinmez
Bahanesi çoktur dilimin
Deliyim ben

Hangi rüzgar esse üç-beş dalım kırılır
Her şeytan, her yılan bana güler
Yada umudum gittikçe azalır
Deliyim ben

Şarkılara varmıyor dilim
Ya hüzzam ya figan
Çiçeğin çok yaprağın az olduğu zaman
Deliyim ben

Gece, aya yıldızlara küserim
Gündüz Güneşe, Denize
Sen beni, ben seni isterken
Deliyim ben

aralık 2005

CELÂLETTİN ÇEVİK

Doğum Günün Kutlu Olsun

Bu kuşlar şarkı nedir bilmezdi
Sen öğrettin
Bir çiçek sağnağından sonra
Doruklarda kim gezinmezdi
Yıldız kıpırtılarında uyurdu bu şehir
Düşlerle süslenmiş
Sen nazıydın

Gökyüzünün mavisi, bulutun beyazıydın
Mutluluğu gördü gözlerinle güneş
Mutluluğu gördü gözlerinle ay
Paylaşmak kavgasıdır
Uzayan gün, kısalan gece
Yıldızlarla, güllerle süslenip
Şarkılarla seslenen
İyiki doğdun.....
İyiki doğdun.....

CELÂLETTİN ÇEVİK

Dostça Kal

Yüzünü tebessümle süsle
Yüreğın sııcacık olsun
Adım dilinden sevgiyle çıksın
Beni unutma... beni unutma...
"Dostça kal"

Yağmurla dök göz yaşını
Hüznü karanlıkla yaşa
Acını, sevgini gizle
Beni incitme... beni incitme...
"Dostça kal"

Ağlama gözüm arkada kalmasın
Öfkelenme korkularım olmasın
Sus ki çaresizlik beni yormasın
Beni üzme... beni üzme...
"Dostça kal"

Tohum toprağa sarılınca
Umut kuşları gelir baharla
Karlı dağlarda güneş doğar
Beni arama... beni arama...
"Dostça kal"

26/02/2007

CELÂLETTİN ÇEVİK

Düş/manım İstanbul

Zaman Erguvan, Lale, Gül, Sümbüldü
Güneş sevgi, yağmur umuttu
Saçının aki güven, gözünün ışığı mutluluktu
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Denizine taş atan, kıyısında çay içen
Efkârlanıp ağlayan, sevinip türkü söyleyen
Selvi boylun, kalem kaşkın yok muydu
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Sarıyerden, Samatyadan, Beykozdan, Beyoğlundan,
Şeslensen akardı insan Kadıköyden, Haydarpaşadan
Üç-beş safını dolduramadın Eyüp Sultan'ının
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Hangi pınardan aldirdin suyunu
Hangi toprakta yetiştirdin Ortaköy'ün çayını
Baldan da mı tatlı şekeri
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Taş üstüne taş koymuşlar saray olmuş adı
Dolmabahçe, Çırağan, Topkapı
Hani çocuk sesleri, aynasında saç tarayan güzelleri
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Umurumda mı taşın toprağın altınmış
Mutluluğu parayla kim satın almış
Denizinden balık, göğünden kuşlar kaçmış
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Geceleri adamdan devler köşe başı bekler
Viranelerinde öksüz çocuklar merhamet ister
Boyalarla süsleyince kötüler meleğe benzer
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Sandım ki bunca yıl sevdim sevildim
Sırtımı dayadığımı koca bir dağ bildim
Seni güzel sanırdım gönül çalanmışsın meğer
Yarimin düşüne girdin İstanbul
Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul

Seni düşündüm de uykularımı kaçırdım
Gelmiş geçmiş bunca insana şaşırdım
Sultana taht, sevgiliye vuslat olmaz sende
Yarimin düşüne girdin İstanbul

Beni yalnızlık yokuşuna ittin İstanbul
CELÂLETTİN ÇEVİK

Elif

Gözlerin bal, dilinden sızar
Elif, Elif, Elifcik

Nâzın söz olur, haset çatlar
Seni kim sakınır, kim korur
Elif, Elif, Elifcik

Endâmın âkla zîyan
Kem göz çekermiş, çeksin
Hasede bir üflesen yeter
Elif, Elif, Elifcik

Saçlarını rûzgâr tarasın
Tenini yağmur yıkasın
Elini değdiğin yer çiçek açsın
Adını sen koy ki yakışsın
Elif, Elif, Elifcik

Dilini şarkılar, türküler süslesin
Ne söylesen, sevgiyle bitsin
Üstünü gece yıldızlar örtsün
Elif, Elif, Elifcik

Ay, masallar anlatsın düşünde
Gün, güne eklensin gülüşünle
Elif, Elif, Elifcik

Ab-ı hayat'a usaresin
Elif, Elif, Elifcik

CELÂLETTİN ÇEVİK

Erken Gel

Gece biter
Kuşlar söküneder birazdan
Acılar içinde yüreğimiz
Sonra, yağmurlu rûzgarlar eser
Ve siz, güzeller güzeli
Sessizce gidersiniz
Geldiğiniz gibi...

Vakit erken
Sıkıca ört perdeleri
Şafak kuşlarını kov penceremizden
Baharda gece böyledir
Ağır sabırsız tan çabucak
Belkide seni benden kıskanır
Öyledir...
Öyledir mutlak

Daha, kavuşmaya doymamış sevdâmız
Açlığı dinmemiştir sevişmelerimizin
Vakit erken derken, gerçekten erkendir
Daha yeni başlamıştır, sohbet edâmız

Gitme... Gitme kal
Koyma böyle mahzun
Erken gel...
Erken gel...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Fazlasıyla Tanıdık Biri

Gökyüzünü mavi severim, köpük köpük bulutlu
Denizi dalgalı, ya da çarşaf gibi serili
Mevsimlerden bahara tutkunum
Gökkuşakları dolanır belime
Çiçek bulur koklarım
Kuş duyar dinlerim
Çimene oturur, karıncalarla oynarım
Gezgin biri değilim ama
Dağ, birde orman oldu mu, değmeyin keyfime

Saksılara tohumlar eker
Büyüsünler diye günlerce beklerim
Sanki yeni bir hayattır başlayan
Tanıdık isimleri olur, sevgiyi hatırlatan
Uzun sohbetlere dostları katan

Bir sebebe ihtiyaç duymadan
İnce belli bardakla çay içerim
Efkârlanınca aslan sütü, üzüm suyu
Kanatlarım olmasa da uçarım
Şiir yazarım, hüznü, sevdalı
Bahçelere çiçek, denizlere balık olurum

Düşünce canım yanar
Ağlayınca gözlerimden yaş akar
Acıkırım, susarım, yorulurum
Uykular uyurum, düşler görürüm
Utanınca yanaklarım kızarır
Heyecanlanınca dilim dolaşır
Sevinince güler, üzülünce ağlarım
Kızınca celallenir en çok kendimi kırarım
Sevilince, sevilince çocuklaşıveririm.

Aslında ben sevda delisiyim
Güneşin doğuşu gibi batışını da severim
Akşam üsteleri sevgi zamanıdır,
Elimi tutan bir el olur sıcacık
Bir masal, bir türkü gibi içten
Şaşırır kalırım, sevda ne güzel

Ankara da yaşarım,
Ekmek parası bir işte çalışırım.
Yalnızlığımı sevgi azaltır,
Umutlarımı sevgili büyütür,
Bakma böyle soru soran gözlerle
Dünü yarını karıştıran sözlerle
Anlayacağın ben
Eksigiyle fazlasıyla tanıdık biriyim.

Celalettin Çevik
01/08/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Fısıltı

İstesem dokunabilirdim
Rüzgar gülü saçlarınıza
İstesem öpebilirdim
Yakamozlu deniz gözlerinizi

İstesem
Kovabilirdim düşlerinizden korkuyu
Gizli iç çekişlerinizdeki yorgunluğu
Paylaşabilirdim uykusuz gecelerinizi
Zümrüdü anka'yı anlatırdım size
İstesem gösterebilirdim...

İstesem
Ayın on dördü siz olurdunuz
Her gece sizi görürdüm düşlerimde
Güneş yerine siz doğardınız
Şizinle uyanırdım her sabah
İstesem dokunabilirdim...

İstesem
Aşk şiirleri söylerdim size
Gurbetten gelmiş gibi karşılardım
Taşkın sevinçler sunardım size
Tebessümünüz gül açardı
İstesem koklayabilirdim...

İstesem
Kaf dağında bir masaldı adınız
Ne hüzün yakışırdı size, ne unutmak
Dinlemekten, yaşamaktan usanmazdım.
Bitmezdi sözümüz, bitmezdi...
İstesem anlatabilirdim...

İstesem
Davetsiz girerdim yüreğinize
Sevgiyi, çaresizliği fısıldardım
Uzadıkça uzardı suskunluğunuz
Hüzün yakışmazdı size
Ölebilirdim...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Git Vakti

Sizi böyle tanımazdım
Uçuk pembeydiniz
Ya sıcak... ya karanfil kokulu
Bekledim... gelmediniz

Sizin için iki mâviden geçtim
Aydınlık, karanlık arası...
Sırılsıklamdı gece

Bu, yeni bir sabah olmalı...
Doruklara sağnak sağnak yağmur
Camlara hırcınlığım yakın
Saçlarını okşarsa bir rüzgâr, sakın
Sevdâ mevsimi bahar
Çiçeklerle aldatır.

Şimdi beklemektedir, çiy düşmüş toprak
Ve yola koyulmuştur, uzunca bir türkü
Kadın, erkek, çocuk....
Umudum sendedir

Bu şafak kuşunun adı ne
İlk o bilir ışıkları
Git vaktinin çığırkanıdır şâirine
Uçarı yüreğim
Yürür mü, savrulur mu..

Bu bir rûyadır
Gülün bile öldürdüğü
Bilirsin, günüşiğim, cansuyumsun
Ben miyim, sen misin
Belki de...
Yoksan, yalnızlığım isimsiz.

CELÂLETTİN ÇEVİK

Gönüllüyüm Baştan Çıkmaya

Bugün gönüllüyüm baştan çıkmaya
Al götür beni
İşi asabilirim, yağmur yağabilir
Baharın geçtiği bir yer olsun yeter
Birkaç papatya, biraz çimen
Bülbül olmasa da olur
Varsa çiçeklenmiş badem

Bugün gönüllüyüm baştan çıkmaya
Al götür beni
Tenha sokaklardan geçelim
Caddelerde tanıdık çok olur
Havadan sudan konuşmalara sabrım yok
Kim kiminle nerdeymiş ne umurum
Yalnızlığımıza cevabım yok

Bugün gönüllüyüm baştan çıkmaya
Al götür beni
Uzak olsun fark etmez
Mola verir ince belli bardakla çay içeriz
İnce belli güzellerden söz ederiz
Anlattıkça bitmez: saçları, gözleri, sözleri...
Sevgiden yana olanlar beni incitmez

Bugün gönüllüyüm baştan çıkmaya
Al götür beni
Rakının yanına balıkta istemem
Yeter bir avuç leblebi, biraz duman
Belki sonra o kadın
Saçları gözlerinin üzerine düşmüş
Sevdiğim türküleri söyleyen

Bugün gönüllüyüm baştan çıkmaya
Al götür beni
İçimde birikmiş hüznlerim
Kör kuyulardan sakladığım sırlarım var
Yüreğimin acısı, dilimin öfkesi çok
Gözlerime yük oldu bulutlar
Belki bir köşede bırakıp döneriz

19/02/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Gül Anne

Şurada kuzular olacaktı, daha süt
Meşelerin altında pınarın gözünü emen
Çobanın teri damlayacaktı, azığı hak eden
Bir ıslık çal... bir türkü söyle.. yamaçlar tanısın bizi
Kurt, kuzuya, desti suya, nerde olsa bulur izi...

Yol geçmez, kervan uğramaz
Kıtâbesiz bir çeşme, kurda kuşa sebil
Üç ağaç, kıblesi yüksekçe bir taş, biraz yeşil
Nâzlanacak, sözlenecek, dolacak güğüm aramaz
Toprağın bir parmak üstünde

Her yönden bir rüzgâr eser
Bozkırın tozuna bulanır aklım, yüreğim
Bu hasret, bu sevgi, bu ninni
Bulutlar annemin gözlerini gizler

Güneşi gûrbet göklerinde görmüşüm
Her gün bir başka şehirde uzanıyor yastığa başım
Tut elimi, türküler ninilerle
Sebep çeşmesine gidelim
Söğütlerin suya düştü gölgesi
Çingil çingil su taşıyalım
Yıka beni annem, uyandır bu düşten

CELÂLETTİN ÇEVİK

Güle Tutmuş Ateşimi

Ne vakit gözlerin gözlerimi bulmuş
Ten ayrı telâşta, can ayrı
Yürüyüp geçtiğim denizler kurumuş
Minareleri almış yangın selleri

Kalkılmış mahşer, yürünmüş sırat
Tekmil insan... güle tutmuş ateşimi
Gözlerini gören kim... ellerini tutan kim...
Bu yangın yerinde ben neyim?

İki halim var bir aynada, dün-bugüne tezad
Önce, çiçekler mevsimi salkım saçak
Sonra, ayrılığın payına düşmüş sevdâ
Vurulmuş beyaza, çırılçıplak sendeyim.

Toprak biraz daha sabredecek
Önce ormanların uğultusu dinsin
Bu yangın çok sesli çok ışıklı
Daha uzakta kim varsa koşup gelsin

Biz böyle mesut, böyle bahtiyarken
Karanlık, ıslıklı bir gece fikrimde
Resimler hâlinde yürür balçık
Islak, çok dişli bir kurt, saldırır yüreğime

Sırra şâhit olmuş gökyüzü ses vermez
Daha yaşandığı gün unutulmuş ölümlü acı
Bir bilgenin ağarmış sakallarında gerçek
Ya da yıkıntı mâbetlerin adak taşı

Çocuk seslerinde gülümsemeyi unut
İlk süt emen Kâbil'in elleri uzun
Çiğlikler besler, her köşede
Ve azabı birdaha tohumlar umut

Bildiğin birşey varsa söyle susma
Yüreğinde yarına gizli acılar olmasın
Kimbilir kaç güneş görür gözlerin
Kimbilir kaç kez yeniden kurulur dünya

Ben yüreğimi bulut bulut büyüteyim
Sen, ateşini küle verip, savur apansız
Sevdâymış... mutlulukmuş... unut. Yalnızlık ne umur
Toprak ve sen, üç yabancıyız...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Hoşgeldin Âşk

Beni çok mutlu ettin
Açmışım, yoksulmuşum, kimsesizmişim!
Dilim yüreğimin sırrını söze veriyor
Gözlerim ağlamaz, saçıma ak düşmez şimdi
Tenim teninde yanıyor...

Tohumun toprakla buluştuğu an bu
Bulutun yağmura dönüştüğü an bu
Eksikliydim, mahcuptum gel zamanına
Varlığım seninle tam şimdi

Beni çok mutlu ettin
Gönlüm haklıymış meğer!
İğde kokularına karışmış kokusu
Koynuma sokulmuş usulca
Mırıltıları su serinliği
Başım dönüyor...

Kusurlarından kurtulmalı kâlp
Yalnız insan dilsiz ve kör
Ne sevgi söyler, ne sevgiliye yol bilir
Bir kez tene değse ateş
Daha, daha fazla yanmak dilenir

Beni çok mutlu ettin
Akılla çıkılacak yol değilmiş sevdâ
Pervanenin sırrını keşfettim sonunda
Ateş, yeni bir hayat demekmiş aslında

Artık sığınacak bir mâbedim var
Ağlasam, korksam, izi kalmaz yüreğimde
Terk ettim bütün yol göstericileri
Ateş diyetine, şükür tespihindeyim

CELÂLETTİN ÇEVİK

Hüzün Beni Çok Yendi

Ağlarken, hüzün dillisin
Bir dolu bir boş kadehin sakisi
Kan kırmızı şaraplara dert anlatıyorsun
Türkülerin yürek yakar, can acıtır
Ölsen kâr etmez pişmanlığın şimdi

Sevmekten mi ar ettim
Sevdadan mı vazgeçtim
Unutmayı sen seçtin
Sözüm beni çok yendi

Çıplakken, tebessümü dikenli bir gülsün
Aynalarda pembelerin olsa da
Kendi gözlerinde, yüzün kızıl kandır
Gizler yüreğini, karanlığın hain tarafı
Hicran hazan mevsimindedir şimdi

Tuzaklı bir yol gibi
Billur sulu göl gibi
Yıkıp geçen sel gibi
Gözüm beni çok yendi

Yalnızken, kahrının boşunadır
Her akşam azap kapılarında eksilirsin
Pas tutar gözlerin, karanlığı eskitirsin
Savrulan saçların değildir rüzgârda
Pervanesini arayan ateştir şimdi

Umutları bitiren
Resimleri eskiten
Karanlığı büyüten
Hüzün beni çok yendi

09/02/2009

CELÂLETTİN ÇEVİK

Hüzün Sır Vermiyor

Gün ıştırken gecikiyor
Yorgun kalkıyoruz düşlerden
Bağlandığımız umutlar masalsı
Yeni gürültüler çoğaltıyor şehir
Asitli karbonlu...

Beklenmedik yağmurlar yağıyor
Hava, güneş, su, toprak ölümlü
Ölümden korkuyoruz
Duvarlara işleniyor gölgemiz
Hüzün sır vermiyor

Hergün bir başkası var aynamda
Elleri, yüzleri, saçları...
Bana bir yabancıyı hatırlatır adım
Yada bir romandan üç beş satır.
Bu gerçek mi böyle

Kaçıp gitmek mümkün
Dünü hâtıralar içinde bırakıp
Bir âsa, bir heybe, bir çarık
Unutulmuş gibi birkaç gül
Pencerelerde özlemle beklenen
Gün ıştırken gecikiyor...

CELÂLETTİN ÇEVİK

İlân-ı Âşk

Ay düşteyse, geceyi yıldız süsler
Kor ateşse yüreğim,
Saçımı ak, dilimi şiir, seni aşk...
Sus! dersin emrin aşikârı gizler
Gözlerimi hüzün süsler

Fikrim senden yanadır ya
Yüreğimin taşma vaktidir ya
Düşürür goncasını gül,
Bülbül kanadını kırar.
Sırrını açar Toprak
Hayy... Hayy ...

Savrularak yükselirken eteğin
Bu sarhoş kokular ne
Hangi nefestir üfleyen ney'i
Baş dönmez, göz kararmaz mı
Açılırken gel kapıları
Hayy ... Hayy ...

Dilenirken aşk diye dil
Uzandığın ateş, sunduğun ateş
Yandım mı, yakayım mı dersin
Ne su, ne ateşte aklanır kir
Hangi mâbette gizlenir
Hayy ... Hayy ...

Ben pervaneyim, sen meysin
Bizi bu halimizle kim neylesin
Ya şekle girsin ya erisin
Kaç yağmur ister bu balçık üstüne
İlân -ı aşk ettiğim söylesin
Hayy.. Hayy..

Ay düşteyse, geceyi yıldız süsler
Aşığına şaşkın bir hâl olur
Beni bizle, bizi o'nla bir söyler
Sabır tesbihleri atar önüme
Kime naz, kime sevdâ düşer...

CELÂLETTİN ÇEVİK

İlkbahar Kadar Güzel Yüzün

Ben sana hiç kara sevdâlanmadım.
Yoksa yüreğim nasıl dayanırdı
Çok hüzne az sevince

Ben başı dumanlı bir dağım
Ne kar isterim doruklarıma
Ne geçit isterim ufuklarıma
Hep kardelen vâkti beklerim
Şubat, nâza çeker kendini
Senin beyaz gelinliğinle

Sen hep gözümün gördüğü
Ben diye baktığımsın
Şen hep yüreğimi titreten
Aşka dair kelimelerimsin

Sen, çiçek kokusu, kuş sesi
Sen, güzel ne varsa sebebi

Ben sana ak sevdalandım
Yüzüm yüreğimin aynası
Sözüm sözünden ince

CELÂLETTİN ÇEVİK

İstanbul

.....(gözden ayrı düşen
.....gönülden ayrı düşermiş)

5

Ne vakit göz göze geldik?
Aklım hep sende İstanbul
Bahar mı kış mı değdi tenine
Aklım hep sende İstanbul

Hangi sultan mahyasında adımız
Ahmet'te mi, Eyüp'te mi
Hangi taşa işaretlendi nişanımız
Dikili mi Çemberli mi İstanbul

Bu koku incilerle süslü gece
Diz çökseydim, eteğini öpseydim
Vuslatla taçlanır her sultan
Boynu bükük sarayların İstanbul

Surdan bağları çözülmüş usulca
Saçları savrulmuş yedi tepeden
Hangi âşığın taşkınlığı bu Kanlıca
Haliçten dayamış hançerini İstanbul

Hep kabus, hep yürek titremesi
Başkasına mı meyli yoksa?
Boğazında gerdanlıklar,
Söyle kime süslendin İstanbul

5

Adın müjdelenmiş, güzelliğin övülmüş
Yolların kesilmiş, surların dövülmüş
Taşın altın, toprağın Sırat'mış
Hasreti güzel İstanbul

Mecnun gemileri tepeler aşar
Umutla kanatlanır Hazerfan kuşları
Falcılar Muradıma Yeni kapılar açar
İki deniz arasında bir yolda görünür İstanbul

Ayasofya saflaşır Fatih'le
Kubbeleri altın hilâlle süsler Sinan
Bir hırka önünde diz çöker Selim
Uykuyu yitirir İstanbul

Sur dipleri, Arnavut kaldırımları
Gizli yada aşikâr âşıklar diyarı
Deniz gözlü, erguvan sürmeli
Sevdâlısı Leyla'dan çok İstanbul

Serin mabetlerde derin düşler
Uzun dualar, sabır tespihler

Gök yüzüne deęen parmaklarınla
Zindanlarına çağır beni İstanbul

2

Kız Kulesi nâz kulesiymiş aslında
Küçük suda buldum mendilini
Usulca gel'de bana "Gel"
Elimi tut, boynuma sarıl İstanbul

Yorgun balıkçıları gözlesin Martılar
Bu çiğlikler benim sesim
Sevdâ renkli Lâleler hazırladım
Vuslatta gör beni İstanbul

CELÂLETTİN ÇEVİK

Kar Hüzünleri

Kar yağıyor
Üşümüş kuşlar sığıyor pencereme
Tedirgin ürkek bakışları sen
Yine oyun oynuyor benimle çaresizlik

Yollar kaybolur birazdan
Üşüdün mü, yalnız mısın?
Kapım çalsa diye mi bekliyorsun

Resmini çiziyorum buğulu camlara
Bilmediğim dilden türküler dinliyorum
Efkâr basıyor hatıralarda

Geceler gün gibi aydınlık
Sır saklamak zor dudaklarda
Gizlendiğin yetmez mi?

Kar yağıyor
Soluduğum zehir iyice çoğalmış
Kalp sancılarım sık tutuyor
Yakındır unutulur hüzünlerim

CELÂLETTİN ÇEVİK

Kelebek

Şimdi rüzgâr esiyor
Az sonra yağmur yağar
Buluşmaya ben erken geldim
Daha bahara çok var

Dün çiçeklendi erikler, bademler
Daha sırada, elmalar, erguvanlar
Leylak kokuları sarhoş etsin önce
Kelebek kanatlarında uçmaya çok var

Güller her sabah bülbüllere ağlasın
Güneş ışıklarıyla yansın tenleri
Ellerim, Kalem işi motifler çizmeye alışsın
Sabret kelebeğim daha sevdâya çok var

Buluşmaya ben erken geldim
Sen sevdâ şarabıyla yıka saçlarını
Pembeler yayılsın yüzüne, beni de düşün istersen
Gülümsemen tamamlanınca bahardır.

CELÂLETTİN ÇEVİK

Kuşları Sabaha Bekliyorum

Sen artık gitsen diyorum
Yağmur yüklü bulutlar
Sen artık gitsen diyorum
Geceye kahırlı giriyorum

Şimşekler çakıyor... nefessiz, nefessiz
Sen kadar uzak
Sen kadar kimsesiz

Seninle sevmek arası
bir darboğaz
Sözümde dursam, ölsem ne olur
Ne ağır, ne ağır sebep
Ateşlerde sen yanıyorsun

Sen artık gitsen diyorum
Ne ten, ne göz buluşur
Beni unutmakla yorarsın
Sancılı, acılı kalır sevdâ
Huzuru yitirir gece
Gözlerim yağmura durur

Seni hep dûalı karşıladı
Ellerim, dudaklarım
Mukâbele.... Mukâbele...
Yalnızlığına şaşakaldım
Keşke biraz...
delisin sen!

Sen artık gitsen diyorum
Geceler sana göre değil
Cam renkli yalnızlıkların oluyor
Korkuyorum
Kuytular fısıll fısıll
Gönlümü çiçeklerle kim alır
Kuşları sabaha bekliyorum

CELÂLETTİN ÇEVİK

Muhabbet Tellalı

Soyun
Çırçıplak kal
Uşümüş dudakların bilsin
Korkuların titrek ısıklarını

Soyun
Yıkılmış bir duvar
Koparılmış bir çiçek gibi
Omuzbaşında dudak ıslaklığı
Kelimelerle aldatılmış ol

Ya tohum ya topraksın
Yanlış bir adımın dönülmezi
İnanmışlığın çaresizliği gibi
Muradın, zamanın esiri

Yalnızlık girdabında
söz dinlemez hâlin
Tanıdık isimlerin üstüne basa basa
Muhabbet tellalısın
Tuz-biber yarama

Soyun
İsmin dil ucu, gönül huzuru
Ak güvercin sabrı Hu.
Hu. Ten-tenüste ölmeye
Hu. Hu...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Mutlu musun?

'Filiz'e'

Tam vaktinde başladı
Erguvan çiçek açmaya,
Dilin sevgi söylemeye
Mutlu musun?
Ama gerçekten...

Gizli bir tebessüm var
Işıldıyor, gözlerinin içinde,
Dudakların kenarında.
Mutlu musun?
Ama gerçekten...

Beklediğim, özlediğim oldu,
Aramaların, gelmelerin
Elinin, gözünün bana değmesi
Mutlu musun?
Ama gerçekten...

22/04/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Nerdesiniz?

Kış bitti kar gülleri soldu
Sıra güneşin kızlarında şimdi
Erikler gelinliğini giydi
Siz baharı severdiniz
Nerdesiniz?

Nerdesiniz?
Dört bir yanım kuşatılmış
Sesler ve renkler taşkınındayım
Sizin alışkanlığınızdı Papatyalara uzanmak
Bu sarı tozlar ondan, üzerimde kalmış
Kuş olup kanatlanmalı, sevinip coşmalıyım
Nerdesiniz?

Nerdesiniz?
Saçlarını avuçlarıma gizleyen
Dudaklarını kocaman kahkahalarla süsleyen
Ellerini tenimin ısıttığı
Kalbi bedenimin içinde çarpan
Acımın sevincimin ortağı
Nerdesiniz?

Nerdesiniz?
Özlüyor insan Kışta güneşi
Yazda serin suları
Kırgınlıktan sonra barışmayı
Ayrılıktan sonra kavuşmayı
Bahar geldi işte
Nerdesiniz?

5/01/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

O Yâr Unutsun

Geçti bu gönül sevgiliden
Kim mevsim bahar dese
Çiçeklerin döküldüğü gündür
O yar hüzün de artık

Gün gün çoğalan saçımın akıdır
Güneşi gölgeleyen bulutlar
Islaksa yazdığım şiirler
O sel yüzün de artık

Pembe güllerdi sevgiye sunduğum
Yüreğimin acılarını hep sustum
Bilsin artık yanmaktan yoruldum
O kor gözün de artık

Sarhoş gecelerim, çıkmaz sokaklarım bitti
Silinmiş yüreğimden kıskandığım adı
Umut türküleri söyleyen ben değilim
O yar sesin de artık

CELÂLETTİN ÇEVİK

Olsaydım

Keşke taş olsaydım
Alıp atsaydın beni
Yüreğindeki dilek havuzuna
Mâvi bir denizde sektirseydin daha uzağa

Keşke çiçek olsaydım
Fallar baksaydın benimle
Seviyor, sevmiyor, seviyor...
Ya da yakıştırsaydın saçlarına

Keşke gece olsaydım
Yıldızlarla kapasaydın gözlerini
Leylâ, şirin, aslı derken
Kuş gibi kanatlınsaydın düşlere

Keşke yol olsaydım
Kısacık olsaydım
Hiç yorulmasaydın
Sevgiye götürseydim seni

CELÂLETTİN ÇEVİK

Özledim De

Gözlerin ufukların ötesinde
Bu kaçınıcı uykusuz gece
Saçların düğümlenmiş ellerine
Hangi çıkmaza girdi aklın yüreğin
Özledim de
Gel de...

Perdeler, yalnızlığına kapanır
Yağmur, ıslanmış gözlerini gizler
Kimsesizliğe inat çoğalır türkülerin sesi
Vazgeç hüznle dostluktan
Özledim de
Gel de...

Sabır cehennem ateşi,
Gurur karlı dağdır.
Karanlık umudu yitirmek
Şusmaksız yalancı bir dosttur
Özledim de
Gel de...

Bilirsin kıştan sonrasını
Gökyüzü mavi, toprak çiçektir
Güneş göçmen kuşlara davettir
Tebessümle süsle yüzünü
Özledim de
Gel de...

09/01/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Özlem Söyle Artık

Ey kalbim, dile gel.
Aşk masalları anlat bana
Yelkovan kuşum konuver bir erguvan dalına
Umudu çok rüyalardan geç uyandır beni
Geç uyandır.

Hüzün kelimeleri bitsin.

Ey sabah güneşi, yüksel artık
Çiğ taneleriyle oynasın ışıklar
Çiçekler açsın, rüzgâr saçlarımı okşasın
Şu sessiz kalbim kuşlarla biraz oyalansın
Beni gözlesin, pencerelerde dost yüzler
Dost yüzler,

Düşman kelimeleri bitsin

Ey hayat paylaş benimle mutluluğu
Aklımda yüreğimde umutlu yarından
Parlasın güneş, büyüsün sevda filizleri
Kar yağsın, çiğ gibi kopsun sevda
Yağmur yağsın, sel gibi aksın sevda
Şaşayım keder ne, ayrılık ne
Ayrılık ne

Veda kelimeleri bitsin.

Ey sevgili, özlem söyle artık
Geceler ılık dokunuşlarıyla dolsun
Yıldızlar süslesin gözlerini
Saçlarını Ay taçlandırınsın
Yeni Pınarlar kaynasın tenine
Sözünle, kokunla sarhoş et beni
Kıskandırınsın tebessümün gülü
Tebessümün gülü

Yalnızlık kelimeleri bitsin.

Celalettin Çevik
10/07/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Pencereden Gördüğüm

. . . . . "Değişen bir şey var mı? "

Şu solgun ışıklı evde
Yüreği sızılı biri var
Kim desen yakışır adına
Şarkıları özlem söylüyor

Saçları kar ışıltılı,
Yüreği kabarmış dili suskun
Gözlerinde yağmur bulutları
Daha ne yaşatacaksa kaderine küsüyor

Serenada durmuş şu deli aşık
Sanki sevdiğini tavaf ediyor
Bu nasıl sevdalı bir yürek
Sevdiğim gülse ölmek yok diyor

Gecenin ne çok gözleri var
Gidene ağlıyor, umuda yol gözlüyor
Karanlık kocaman bir dil
Serzenişleri feryat yapıyor

Çırçıplak tenini sunuyor bir nâzenin
Yüzünde zorlama ah'lı bir tebessüm
Kara gözlerinin ardında feryat fiğan
Ateşinde yananlara gülüyor

Işıklar altında terk edilmişler yaşanırken
Korku karanlık sokaklarda nöbette
Ayağın tökezlemeye görsün bir sebeple
Paylaşılır aklın yüreğin bir nefeste

Yıldızlar kayıp dolunay eksikse ne fark eder
Pembe güller, ak güller hep aynı kokuyor
Düşlerin en koyu yerinde fırlıyor bir ceylan
Bebesi Anne! diye hıçkırmadan yetişiyor

Şu ışıklarla yıkanan evde, şen kahkahalar var
Mutluluk yüzden yüze dolaşıyor besbelli
Doğum mu? düğün mü? hangi başarının sevinci
Unutturuyor dünü, gerçek sadece bugünün hali

Bugün gülen, dün ağlıyordu, yarını kim bilir
Çocuktan yaşlıya isimler yüzler değişiyor
Bildik hayatlar, aşına hüznler, sevinçler
Ya unutmak ya hatırlanmak için birikiyor

Pencereden baktığımda değişen bir yok
Yalnızlıkla hüzn, sevgi ile tebessüm kol kola
Hıçkırıklarla, kahkahalarla hayat sürüyor

Ya yağmur ya gözyaşı ıslatıyor pencereleri

26/05/2006

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sabahsız Rüyalar

Ne bir duacı bilirim, ne bir yol gösterici
Tek inandığım sendin, sevgi bahanesi
Karanlıkta kaldım, doğmadın güneşim
Şafak kuşlarımı kanatsız bıraktın

Çaresizlik sabrın son sınavı olsa gerek
Kan taşları kesiklerime yetmiyor
Keşke bir pişmanlık bulsam geçmiş için
Oysa sevgiyi çok, mutluluğu taşkınca tattım

Hangi hatıramı unutmaya kalksam olmaz
Saçlarını ne güzel süslemişti iğde çiçekleri
Şarap içmeyi de senin dudaklarınla sevmiştim
Mutlu anlar yaşamayı, sabahsız rüyalara bıraktın

(Ağıtlı Türküler -3)

CELÂLETTİN ÇEVİK

Seni böyle sevdim

Deniz çağrılı bir ağustos. Mavi... sıcak...
Esmekte kararsız bir rüzgar. Yorgun... bıkkın...
Davetlere umarsız tebessümler
Gökte hayal bulutları
Dudakta tuz tadı..

Yüreğim kırlarda savrula dursun
Serin pınarlar, küçük dağ gölleri için
Bir kelebek düşüdür bu, en güzel çiçeğe konmak
Nazlı nazlı kanat çırpıp kaçamak kaçamak dokunmak

Dil susmuş hayale dalmışken akıl
Güllerin kokusu mu yayılan
Ormanların uğultusu mu duyulan
Yoksa çölde bir serap mıdır görülen
Gönül kuşları ufuklara dağılmış

Saçlarında mutlu sabahlardan kalma çiğ taneleri
Kalem oynamaz kaşlar altında aşk gülleri
Gamzelerde mahcup pembeler
Dudaklar Babil'in asma bahçeleri

Bülbülün sesi çirkinmiş meğer
Ondan gül dibinde düşmüş yüreği
Kan ağlamakta gül, unutmuş pembeyi
Masum.. beyaz.. güneş sıcağı Papatya
Sevinç davetkarı bahar bahçesi

Yüreğimde çalan davullarda ritim aşk
Yan yana halaya durmuş aklım, gönlüm
Dilimde sudan sebeplerden sohbet
Fikrimde gitme kal, kal.. biraz oyalan

Aynalar beni böyle mi tanırdınız
Gözümü ışıklar almış, telaşlar içinde
Aklım sus der, yüreğim durma konuş
Yüzümde kocaman bir tebessüm
Halim fikrimi ele vermiştir besbelli

Sen leylasın nasıl aşikâr edeyim aleme
Korkarım, peşinde bin mecnun görünür
Benim bağlarım viran, baykuş yuvasıymış
Ya Karakiş ya koryazda kalmışım meğer

Ardında Gül kokuları serin esintiler
Yol gözlemeye bırakıp gittin beni
Ağustos toz duman izinde
Gündüz bulut bulut hayal
Gece yıldız yıldız umut

CELÂLETTİN ÇEVİK

Seni Sevmek Hüzünde Yaşamakmış

Günlerdir aklım başımda değil
Saçım dağınık, sakalım uzamış
Islak mendiller çıkıyor ceplerimden
Nerde ne zaman yağmur yağmış

Günlerdir aklım başımda değil
Ne çok çirkin söz, ne çok küfür varmış
Her selam verdiğimde utanıyorum
İnanmazlar ki saçları, yüzleri benzemiş

Günlerdir aklım başımda değil
Bazen otobüs bekler buluyorum kendimi
Bazen yeni bir pastanede önümde çay
Aynı yolda kayboluyorum geceleri

Günlerdir aklım başımda değil
Hep aynı taşa takılıp düşüyorum
Her sigarada parmaklarım yanıyor
Sebebin ayrılık olduğunu yeni öğrendim

Günlerdir aklım başımda değil
Dilimde türkülerin, aklımda gözlerin,
Mezesi sabır olan içkiler içiyorum
Sarhoşluğumu gizlemiyor güzel kokular

Günlerdir aklım başımda değil
Yalnızlık mı, çaresizlik mi daha zor
Sustuğum kelimeler sitem, söylediklerim hüzün
Günlerdir aklım başımda değil

02/04/2007

("Günlerdir aklım başımda değil" Takvim/Fatih Erkoç)

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sevda'ya

Bazen
Saçlarının karası düşer geceye
Sevdikçe unutulmuş ismin
Sabır/ Kehribar sarısı sabır
Tutunduğun dal olur

Bazen
Bir yalnızlık gözetmiş
Karatoprak okşar ellerini
Güneş yakmış, yağmur ıslatmış
Çoraklaşır yüreğin

Bazen
Bal renkli gözlerin bulutlanır
Alaca bir şahin olursun
Bulur yüreğimin yalnızlığını
Omuzbaşımda nefeslenirsin
Sevdaya... sevdaya...

Bazen
'Benim'sindir
Gece bir yastığa baş koyarız
Ay ışığı vurur yüzüne
Boncuk boncuk terlersin
Çiçekler açar gözlerinde

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sevdâdan mı Bu Yara

Ne baharın sevinci düşüyor dilime
Ne gülün kokusu sarhoş ediyor
Kuş uykularına muhtacım sayende
Yar bu nasıl bir yaşamaktır yar
Payıma düşen sevgi Hanende

Git başımdan baş belası hüzn
Gözyaşı mı bu gönlümün mayası
Her gün aldaniş, her gün terk ediliş
Hangi ateşten kaçtım ki bitmez sınama
Soruların en zoru "-Sevdadan mı bu yara? "

Sevmesi gönüle, yaşaması akla ziyan
Kanadı kırık kuşlar gibiyim peşinde
Göç vakti geçmiş düşe kalmışım
Düşlerde hasrete alışmışım
Bu kabusu nasıl yorsam hayra

Pembe güller sevda, kırmızı yanmışım sana
Yanmak ölümlle vuslatmış oysa
Bülbülün ahı tutmuş kokladığım gülden
Umut gecenin çığı, delinin gözleri artık
Mutluluksa bir avuç toprakmış meğer

Mey tadında kanım, sarhoşluk biçare
Sebile açsam yüreğimi bin aşığa çare
Yüzünde tebessüm olsa mevsim bahar
Gözüme bulut içime sel gibi sevda
Yüreğim derdini arzdan divane

Ne sevgilinin elleri uzanıyor ellerime
Ne saçları tenimin üzerine düşüyor
Ayrılığın bütün sebepleri çirkince
Yar bu nasıl bir sevmektir yar
Gözyaşların gözyaşlarıma geliyor

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sevdâya/Sevgiliye Vedâ

....."Yalancı Yârime elvedâ"

Sevmek aciz yanıdır aklımın
Yüreğimin diliyle konuşur hep
Bilmez mi sanki matem ne
Bülbül kanıdır güllerin rengi
Yürek pervanedir ateşe
Git, feryadımı kimse duymasın

Ne zor bir esarettir bu sevda
Gönüllü başlar hüznü biter
Ey gönlünü, gözünü kapatmış güzel
Bütün kapıları senin için açtım
Bütün duvarları senin için yıktım
Git, yüreğinde hüznün olmasın

İğde kokulu günleri unut
Dualı vuslat gecelerini unut
Sohbet kesen şafak kuşlarını unut
Elim saçına, sesim sesine değmez
Hüznün yakışmaz sana, başını eğmez
Git, yüreğinde sevda izi olmasın

Dilim damağım kurumuş olabilir
Sesimin yitikliğine öfkelenme
Gözümünden çok sel aktığındandır
Yürek yangınları başka nasıl söner
Hem konuşsam kalbin de kırılabilir
Git, öfkeyle dilinden zehir akmasın

Gün seninle başlayıp bitmiyor
Hangi falda çıkacak ismin
Ölüm çağırıyorum artık
Saçımın akı, yüreğimin acısı tamam
Git, bu son aldanişım, sevdaya umut kalmasın

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sevgili/ye Kelimeler

- I -

Baharı süsleyen yağmura benzer
Ansızın gelmek, sevgiyle karşılanmak
Güneş ya da gökkuşağı değilsen
Sus!

- Zorda bırakır kelimeler seni

Her gün bir başka güzel buluşma
Erguvan ve bademler arasında kalma
Yüreğin yoksa dilinde
Sus!

- Darda bırakır kelimeler seni

Bulutlar sırdaşım, güneşi gölgeledi
Nasıl da güzel bir muhabbetti
Sarhoşum gün ortasında, apaçık
Sus!

- Ar'da bırakır kelimeler seni

Dualar fısıldar tenhalara dudaklarım
"Çiçekler açsın, rüzgâr saçlarımı okşasın"
Sevdağın, sevgilin benim. Bilmiyorsan...
Sus!

- Yolda bırakır kelimeler seni

24/04/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sizi Sevmek Güzeldi

Susardınız,
Yorulacak kadar çok konuşmuş olurduk
Şaydamlaşırdı bütün kelimeler
Özlemin başlangıcı olurdu sessizlik
Güneş gibiydi gözleriniz
Açardı bütün sis perdelerini
Beni en çok siz tanırdınız
Aşktı, sevgiydi, doğruydu

Susardınız,
Çocuklaşırdım kollarınızda gizlice
Dokunuşlarınız sevgi anlatırdı
Kokunuz şefkat hatırlatırdı
Bahar gibi düşler görürdüm
Kelebekler gibi uçuşurdu sözleriniz
Beni en çok siz tanırdınız
Aşktı, sevgiydi, doğruydu.

Susardınız,
Kıvrak bir rakkase gibi savururdu eteklerini güneş
Ebabiller akşamı taşırdı saçlarınıza
Yıldızlar kayardı dileklerinize
Denizi yakamozlar doldururdu
Sevda ile uzanırdınız ellerime
Beni en çok siz tanırdınız
Aşktı, sevgiydi, doğruydu

Susardınız
Tebessümünüzden pınarlar kaynardı
Güller goncalarına yeni biçimler bulurdu
Daha mahcup açardı erguvanlar
Kavuşmalar sımsıcak, sımsıkı
Vedalar ıpslak olurdu, zor olurdu
Beni en çok siz tanırdınız
Aşktı, sevgiydi, doğruydu

Celalettin Çevik
13/07/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sorsam mı?

Şiirle başlar, masal gibi biter
Tebessümle ele verir kendini
Yanağı al, pembe, gonca gül
Koklasam mı...

Sabır bir keramet kuşu
Konuşsam sırrı gidecek
Peş peşe şaşkınlık geçirecek
Sussam mı...

Sor derim aşka dair zoru
Dilsiz bakışları kalır üzerimde
Cehenneme dönmüş yüreğimi
Göstersem mi..

Uzanıp titreyen elini tutsam
Yanağına bir öpücük kondursam
Çalmış mı olurum kalbini
Sorsam mı...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Sözü Nâr

Daha, ince saz başlamadı çalmaya
Ve gecenin kör karanlığında çiçekler
Uçup gidelim der gözlerin
Uçup gidelim dağlara...

Kan burcunda yazılmış, bizim adımız
Güvercin olsak, bir kafestir yaşamak
Bu toprak, bizi bekler umutla
Gül olup kocalım koynunda

Bir yıldız kaydı bilsin çocuklar
Yeni masalına başlasın gece
Tüm kuytulara sevişmek mi muradın
Sesini rüzgâra verip de

Şimdi güneş yükselmiştir, büyük sularda
Arada, bir takvim kaçağı gün
Nilüfer gibi açıp, savrulsak o yitik zamana
Mâvi bir tebessümle karşılar ölüm

Bu kuş, bu bulut... Âşinalığımız var
Pervâneye ateşte yanmak düşer
İnce saz, ince sizi... sözü nâr
Nâr çiçekte kâra düşer

Daha, ince saz başlamadı çalmaya
Ve gecenin kör karanlığında çiçekler
Uçup gidelim der gözlerin
Uçup gidelim dağlara...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Susuyor Su/suyorsun

Daha elin elime deđmemiş
Daha ten hasrettir suya
Bastırılmış, susturulmuş nisyan
Arzûna uygun bu gökdüğünü

Koşup gelmiş çocuklar.. gözlerinde hayret
Sevinç nidâları! Şu kadın. Bu erkek
Daha gölgen vurmamış toprağa
Haberin geçmiş yalnız, sohbetler içinde

Dünü, yarını yok bu yalnızlığın
Gel/git/ dualı bir yolcudur sevdâ
Damlarda amansız bir yağmur sözlerin
Sabır büyütür, seli sele katsa da

Sabah mı, gece mi.. sızılı bir zaman
Ayak sesin tıpır tıpır kapılarda
Uzakta bir kavak el sallar, sana mı
Ağaçlar çatılmış kuytularda

Boşunadır, damarlarımda akan serin sular
Heyecanımın doruklara vurması, bulut bulut
Mâvi gecelerin rengi kızıldır şafakta
Gölgeye sinmiş, kaçamak bakışlı umut

Soyunmuş, dökünmüş saksıda çiçeklerim
Beklemekten yorgun düşmüş âlemi, umarsız
Penceremde ölü ışıklar gölü gözlerin
Sızlanıp durur sazlar; sevdâlanmak zor sana

CELÂLETTİN ÇEVİK

Şahidim Var

Yüzünde tebessüm
Gözlerinde sevgi ışıltısı
Yâr gelmiş, yâr hoş gelmiş
Bağır bağırabildiğin kadar yüreğim
Sevinci doyasıya yaşamak yakışır bana

Gök inadına mavi inadına güzel
Bulutlarda kocaman gülüşler
Bahar sarhoşu ediyor yâr kokusu
Umudu kesmiş benden hüznün
Taşkınlığımı hoş gör, yaşadığım ilk gün bu gün

Ne kadar şaştım körlüğüme
Ağustos'ta güller açar
Gece, yıldız şarkılarıyla başlarmış
Unutmuşum izinsiz konuk olduğumu sofrana
Söylemediğin sevgine ne çok şahidim var

Şimdi öğrendim neden kan ter içinde gezerim
Kalp çarpıntılarım ölümü zorlar
Ya elin ya gözün değmiş hâlbuki bana
Yetmiyor derken vuslatın
Nasıl utandım nankörlüğümünden

Suskunluklarına sevda gizlenmiş
Çıkıp gelmelerine ten yangınları
Anladım, ayrılığı uzatan sebep bendenmiş
Mutluluk vakitlerinde seni sorularla bunalttım
Diz çökmüşlüğüğü gör, affına muhtacım

Sevinci doyasıya yaşamak yakışır bana
Bağır bağırabildiğin kadar yüreğim
Yâr gelmiş, yâr hoş gelmiş
Gözlerinde sevgi ışıltısı
Yüzünde tebessüm

CELÂLETTİN ÇEVİK

Şimdi

Şimdi, bu şehrin gizli yollarında
Şunulur ateş pahası en yosma gül
Yalnızlığın mühürlü izleri kollarında zûl
Gölgesi düşer bodrumlara tükrük tükrük
Ah! Şu ölümün ötesi. Yoksa...

Gece yarısı iki kumru çiçekler üstünde
Apaçık sevişir gözbebekleriyle yıldızlar
Kimse bilmez, yalnız geçkin kızlar
Cehiz sandıklarını okunmuş sulara açar
Ah! Şu ölümün ötesi. Yoksa...

Vurgun yemiş susuzluğum dudaklarında
Yüreğimde taşkın baharca bir edâ
Gökkuşağı ve bulutlarla gelen sedâ
Gel diyor akşam olmadan
Ah! Şu ölümün ötesi. Yoksa...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Ŗu Bulut Islatsın Bizi

Al beni uzaklara götür...

Yarınki dünyanın yüreği resimsiz
Kimse farketmez yokluđumu. Belki
Geceye sığınmış uđ-beş kimliği belirsiz.

Umut yitirilmıř.. hüzün beyhde
Bir zaman.. bir nakarat.. bir sonra
Unutur elbet bizi toprak
Ŗu çocuk sesleri olmasa
Ŗavrulur sevdmız yaprak yaprak

Biraz daha bekle, sabır beřiklerinde
Salkım salkım çiçek ağmış ağağ
Bir de Ŗu bulut islatsın bizi.. Sonra

Al beni uzaklara götür...

CELÂLETTİN ŖEVİK

Şurda Durunca

Şurda durunca
Ay okşuyor denizi
Sen, bir düşünce olunca
Dilucu bir şarkıya başlıyorum
'Mehtap iri güller ve
Senin en güzel aksin'
Sözde gönlümü saklıyorum
Bir de sizi

Mutlu mudur?
İkindiyi tetikleyen ellerin
Ağırlığınca çiçek yüklemiş sırtıma
Sevdâysa yine o bildik sevda
'Bilmem' deyip gülüşlerin

Çıplak bir uykuya silkeliyorum yüreğimi
Martı beyazı bir haber geliyor adınla
Ya da ben öyle sanıyorum, günaydınla
O sırlı düş bende kalmalı...
Kuytuları öpüp coşuyor rûzgâr
Yağmura durmuş bulutlar olmalı

Şimdi
Yağmurlarla ıslanmış olsa gelişin
Tek süsün pembeliğın...
Pembeliğın

Dağıt da gel umutlarını
Geçitlerde aç susuz tutkunların
Güzelliğinden sözedelim bulutların
Yağmur sarnıçlarının bereketinden ne olur
Yeşile döndü gün. Zeytine kondu güvercin
Uzak kal yüreğine... Sabrından ne olur

Sazlarda Hüzzâm şarkılar gezinir
Yüreğimde tedirgin bir siz
Dün denizdeydim, yarın kuşum
Bugün; o sen hâlim, kimsesiz.

CELÂLETTİN ÇEVİK

Tespihlerle 'Gel' Çekiyorum. Gecikme

Yoksun
Ne bahçeler bahara,
Ne akşamlar akşama benziyor
Yol yorgunu gibi düş yorgunuyum
Ayrılık toprağa düşmüş tohuma benziyor

Yoksun
Aklım alıp başını gitmiş
Şarkılar hüzzam, türküler gurbet
Çayımın şekeri, yemeğimin tuzu eksik
Umut savuran, yağmur çağırın hüzün peşimde

Yoksun
Saatim zamanı durdurmuş
Yatağım uykuyu yolcu etmiş
Gül kokulu tespihlerle "gel" çekiyorum
Sabır, saçlarıma yeni aklar düşürüyor

Yoksun
Gözüm Kervan kıran yıldızında
Kulağım göçmen kuşlar sesinde
Yolu izi kaybetme, akıntıya kapılma
Işığım açık, ateşim yanık. Gecikme...

Celalettin Çevik
12/09/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK

Umudu Yitirmeden

Diyorum ki
Gözlerinin bulutu yıkamalı yüreğimi
Geçip gidiyorken bahar
Günün sabrı olmalı özlem
Gecenin telaşı

Aşk nasıl bir ateş, neden yakar
Filizi kim korur
Gül kime güzel kokar
Şaşırt beni buselerininle
Aşk şiirleri oku bana
Yarın yine...

Senin de yorgun akşamların
Korku dolu düşlerin mi var
Şüphe dağları mı aşılıyorsun
Huzur vakitlerine geciktiğinde

Aklına mı yüreğine mi ökseler sarılmış
Ne çocuk seslerinde gülümsüyor
Ne bahçemde gül kokluyorsun
Şaşkınım aynalar karşısında

Nasıl paylaşmalıyız seninle
Gözün gördüğü, tenin hissettiğini
Umudun bizi bağladığını
Sevginin var ettiğini

Yalnızlık yüreğimi bekliyor
Hâlâ baharken bekliyor
Aşkı söylemeyen dil
Akvaryumda balık Kafeste kuş
Elindeyse döndür rüyamı
Korkunun eşiğindeyim

Diyorum ki
Kan kuşları dönüyor uçurumları
Tutduğum dal ol
Yoksa...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Umutlanma

Gönlün bendeysse
Hüzün yolcudur
Kayıtsız kal yanılgılara
Şaşkınlıkların olacak sıkça
Bu sevdâ mıdır, bu rûya mıdır

Gönlün bendeysse
Kapında güller görmeye alış
En sevdiğin şarkıyı söylerken
Gözlerimi üzerinde hissedip
Nakarata takılıp kalacak dilin

Gönlün bendeysse
Sevgi kokulu çiçekler sık açacak,
Sensiz yalnızlık çekecek yıldızlar
Karanlık köşeleri aşk fısıltıları dönerken
Sevincin çok, taşkınlıkların bol olacak

Gönlün bendeysse
Gül yatağında, kuş ninnisiyle uyursun
Her sabah aşk mevsimine açılır gözlerin
Ne göz ne ten uzağındadır sevda
Bülbüle yuvadır artık gül bahçesi

Gönlün bendeysse
Senin soruların, benim cevaplarım yok
Sen bir kelebeksın, ben bir deli çocuğum
Peşinde koşmaktan her şeyi unutmuşum
Seviyor muyum... mutlu muyum...

CELÂLETTİN ÇEVİK

Unutacağım Seni

.....'yalancı yârime'

Gün seninle başlayınca güzeldi
Gece seninle bitince özeldi
Her sözün mutluluğa bir sebepti
Sözüm söz unutacağım seni

Ulu dağ olsan aşardım
Uçsuz çöl olsan geçerdim
Bir an yüzünü görsem uçardım
Sözüm söz unutacağım seni

Türkü dinlesem söyleyen sendin
Gözüme yaş birikse silen sendin
Kokladıkça hasretine düştüğüm sendin
Sözüm söz unutacağım seni

Elime kalem alsam seni yazardım
Yola çıksam sana koşardım
Söze "seni seviyorum"u bitirip başlardım
Sözüm söz unutacağım seni

Gül bahçesiydi kokun
Kuştüyü yastıktı dizin
Bal tadında hala tebessümün
Sözüm söz unutacağım seni

Sen yokken gün uzun, gece uzun
Güneş yanığı gözüm, yağmur ıslağı yüzüm
"Gel" demezse yürekten dilin
Sözüm söz unutacağım seni

CELÂLETTİN ÇEVİK

Unuttur Kendini

Yar desem, gel desem olmaz
Zor olsa, zoru aşmak kolay
Her gün aynı acı, aynı keder
Ben imkansızda ölüyorum

Kayıp gidiyor ellerimden hayat ipi
Yaşamının bedeli belli ölüm kere ölüm
Sesini duysam, resmine baksam olur
Çekip gidiyorsun, karanlıkta gölgelerin

Hangi terazide tartsam yüreğim eksik
Boş yere yeminler ediyorum sevdâya
Umut tutduğum dal değil
Kan çiçekleri örter üzerimi sen değil

Her güzel düşü çirkin sırlarla kaplıyorum
Sızlanacak acıları zoraki gülüşler gizliyor
Anlatmıyor, anlatmıyor hâlimi kelimeler
Çoğalıyor yalnızlığı tetikleyen parmaklarım

Yar desem, gel desem olmaz
Olmazlar peşimdeyken, beni aklına al
Yüreğine sığmaz yüreğimin acıları
Ya bana unuttur kendini, ya gitme kal

CELÂLETTİN ÇEVİK

Yalnızlık

Akşamdan kalmışım
Küfür gibi başlıyor gün
Kimi görsem zıddıma bir tebessüm
Hüzün suçlarımı kim sorar bugün

Öfkemi suskunlukla bastırıyorum
Ya dilsiz ya sağır sanacak birileri
Hatta yüreksizde denebilir ardından
Acıyı şarap boğar bugün

Gözlerime yaş bırakmadı gözlerin
Mevsimde yağmursuz geçiyor
Tohum toprakta kalacak besbelli
Sen bile unutmuşken, beni kim arar bugün

Yalnızlıktan bunaldım,
Terk edilmekten yoruldum
Peşpeşe acılar, intiharı tetikler aklım
Ay, kan kırmızı doğar bugün

(İsyân Günleri -1)

CELÂLETTİN ÇEVİK

Yirmibiotuz

Saat 21,30
Çelik zemberek boşaldı
Çığırtnan inatçı bir kuş
Sözü hep aynı
"Gitme vakti
Gitme Vakti"

Şehir ışıklarla yıkanacak
Söz bitsin artık
Umuttan, yaşamaktan,
Yalnızların üzeri karartılacak

Biraz daha kal sevgili.
Sus ve unut kırgınlıklarını
Yürek korkusu olmasın dilinde
Tebessüm et aklımda kalacak resimlere.
Şu şaşkın, şımarık çocuk için,
Uçuk mavi gök altında pembe gülsün
O da yeni filiz

Dil ucu biraz umut, biraz sitem
Elin gözün vedası kısa, yüreğinki zor
Uzulca uzaklaşan gölge, bir daha bak
Dişlenen dudaklarla başlamasın ayrılık

Saat 21,30
Çelik zemberek boşaldı
Çığırtnan inatçı bir kuş
Sözü hep aynı
"Gitme vakti
Gitme Vakti"

28-30/04/2008

CELÂLETTİN ÇEVİK